

Hemmet som inte längre finns. Bernt Eriksson blev både glad och lycklig när han bytte sitt bleka fotografi av barndomshemmet Stora Glädjen utanför Månkarbo mot en ny och fräsch kopia.

Foto: Nalle Elfqvist

Glädjen försvann med nya E4:an

UPPSALA. Från krigsutbrottet 1939 och fram till 1961 växte Bernt Eriksson upp på gården Glädjen utanför Månkarbo, eller Stora Glädjen för att vara exakt, med far och mor och fem syskon. För bara några veckor sedan beställde han en ny fräsch kopia av Svenska Aero-Bilder i Enköping från ett bleknat flygfoto över barndomshemmet. Den blev tagen någon gång på 50-talet och pryder nu sin plats på väggen hemma på Byggmästargatan i Uppsala, där han och hustrun Viola bott sedan 1965.

Den här flygbilden är det enda som idag minner om gården. För när nya E4:an drogs fram över Månkarbo i Vendels socken jämnades gården med marken. Då

hade ingen bott där på över 40 år. Och numera växer här bara skog, i vilken Bernt och hans syskon lekte cowboys och indianer och där han lärde sig köra moppe över stock och sten.

Gården låg precis där skylten "Månkarbo 1 000 m" idag är placerad. Så vet ni det om ni har vägarna förbi. Tittar man sedan lite extra noga i terrängen kan man fortfarande hitta brunnen med det gistna gamla brunnslocket. Dessutom några fallfärdiga äppelträd i den forna trädgården. Annars är det mesta som bortblåst.

Numera dundrar långträdare rätt över Bernts gamla tassemarker utan att förarna har den blekaste aning om saken. Bernt säger:

– Dottern Karola, som är född 1967, tycker det är jätteroligt att det åtminstone finns en bild av gården.

Hustrun Viola däremot blev avundsjuk när Bernt hämtade ut sin fina bild av Stora Glädjen, varför hon beställde ett flygfoto från sitt eget barndomshem i Örbyhus. Så nu hänger båda gårdarna bredvid varandra och Viola behöver inte vara "avis" längre.

Att långträdare och andra fordon dagligen kör över hans gamla barndomshem har han delade meningar om.

– Där var för så tyst och nästan lite romantiskt, fortsätter Bernt, och det var minst en och en halv kilometer upp till gamla E4:an. Så vi hörde ingenting från trafiken.

– Annars kör jag ju själv lastbil sedan drygt femtio år tillbaka, fortsätter han, numera en natt i veckan mest för skojs skull. Senaste var jag ner till Jönköping för Schenker Åkeri och vände. Kan tydligen inte släppa taget om ratten.

Stormlyktor

Bernt plockar fram ett gammalt album och visar en bild på brorsan Bengt, syrran Lillemor och han själv sittande på en hoj utanför verandan på Stora Glädjen, tagen i slutet på 50-talet. Och minnena pockar på.

Trots att han snart ska fylla 70 kan han inte avstå varken från trädarjobbet eller motorhojen i garaget, en Kawasaki, som han gränsar både nu och då. Inte minst när han drar iväg till husvagnen vid Siggefora Camping.

På Stora Glädjen fanns ingen el varför man fick nöja sig med fotogenlampor både inne i stugan och ute i lagården. Eller rejäla stormlyktor med sitt starka sken. Därför

Trafiken måste fram. Det var nya E4:an som tog Bernts barndomshem.

hade man heller ingen tv. En enkel batteriradio innehållande farbror Sven och senare Lennart Hyland fick duga.

Mjölkmaskiner hade man bara sett på bild varför alla i familjen, inklusive Bernt, fick lära sig mjölka för hand. Detta medan en 2-taktsmotor drog upp vatten till djuren. 7–8 kor brukade trängas i lagården tillsammans med grisar och höns.

Varje vecka tog föräldrarna Edmund och Karin traktorn, en Case, in till Konsum i Månkarbo för att lämna ägg i utbyte mot ost och smör.

Skulle fylla 99

När familjen senare flyttade till Nordmyra och vidare till Näverbo fick man el med både tv och kylskåp på kuppen. Det var som en

ny och spännande värld öppnats. Dessutom blev det traktorbyte, den här gången en David Brown. För någon personbil var det aldrig tal om eftersom pappa Edmund bara hade traktorkörkort.

Och med den nya stiliga traktorn brukade de köra in till Månkarbo om kvällarna för att hälsa på vänner och bekanta. Edmund hade då svetsat på en extra hylla baktill där Karin kunde stå.

Mamma Karin dog 1988 medan pappa Edmund levde ända fram till den 11 mars i år. Eftersom han var född den 24 mars 1909 skulle han precis fylla 99 år, men missade med några veckor.

– Nu har du fått lite att bita i, säger Bernt och rullar ut sin Kawasaki för vidare färd till husvagnen och hustrun bortåt Järlåsa.

Nalle Elfqvist

Minnesbild. Bernt sittande på sin motorhoj utanför verandan på Stora Glädjen tillsammans med brorsan Bengt och lillsyrran Lillemor.